

GRÆCÆ
GRAMMATICÆ
COMPENDIUM.

✓
LONDINI:
Prostant apud W. GINGER, ad Insignia Collegii
WESTMONASTERIENSIS, juxta Scholam Regiam.
MDCCLXXXV.

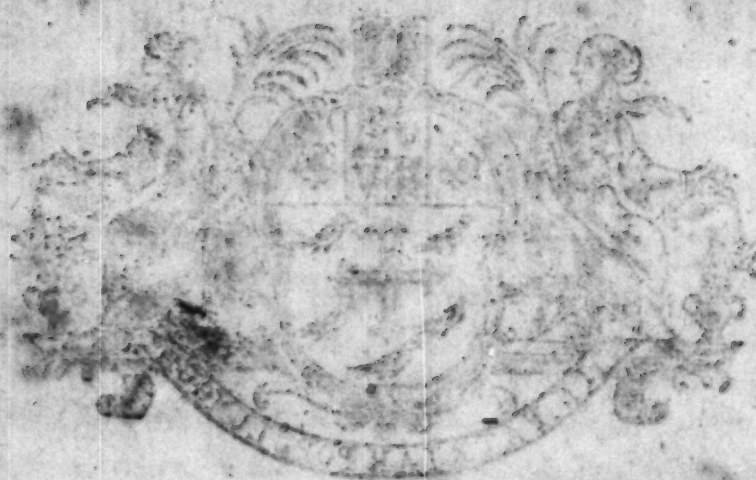
Edue T 2117.85

~~4262, 44~~

~~Edue T~~

~~817.85~~

COMPTON

LONDON

Printed by W. G. Smith, at the College
of the University of Cambridge, in the
City of Cambridge.

MDCCLXXV

Literæ GRÆCORUM sunt viginti quatuor.

Figura	Nomen		Potestas
A α	ἄλφα	alpha	a
B β β	βῆτα	beta	b
Γ γ γ	γάμμα	gamma	g
Δ δ	δέλτα	delta	d
E ε	ἐψιλὸν	epsilon	e breve
Z ζ ζ	ζῆτα	zeta	z
H η	ἥτα	eta	e longum
Θ θ θ	θῆτα	theta	th
I ι	ἰῶτα	iota	i
K κ	κάππα	kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	lambda	l
M μ	μῦ	mu	m
N ν	νῦ	nu	n
Ξ ξ	ξῖ	xi	x cs
O ο	ὀμικρὸν	omicron	o parvum
Π π π	πῖ	pi	p
Ρ ρ ρ	ῥῶ	rho	r
Σ σ σ	σίγμα	sigma	f
T τ τ	ταῦ	tau	t
Υ υ	ὕψιλὸν	upsilon	u
Φ φ	φῖ	phi	ph
Χ χ	χῖ	chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	psi	ps
Ω ω	ὦμέγα	omega	o magnum

Ex Literis septem sunt vocales α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt consonæ.

Vocales

Duæ longæ η, ω. Duæ breves ε, ο. Tres ancipites α, ι, υ.

Longæ { α, ω } analogæ est { ε, ο }

Ex vocalibus fiunt diphthongi; sex propriæ, αω, αυ, ει, ευ, οι, υι; ut αἶθρ, αὐχὴν, εἰκὼν, εὐχὴ, μοῖρα, μέσση. Ubi nota, α, ε, ο, sunt præpositivæ, ι, υ, subjunctivæ.

Sex impropriæ, ηυ, ωυ, υι; α, η, ω, punctulo sive iota subscripto; ut ἡυχομένην, ωυτὸς, υἱός, σῖμα-τία, μέσση, λόγῳ.

N. B. Iota elisum ubique subnotatur, ut κέραι, κέραι; literis verò majusculis quietum ponitur ad latus, ut Ὠ, χεῖρ.

Consonæ

Mutæ novem { Tres Tenuēs, π, κ, τ.
Tres Mediæ, β, γ, δ.
Tres Aspiratæ, φ, χ, θ.

Triplex harum ἀντιστοιχία { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Cæteræ octo sunt semivocales, λ, μ, ν, ρ, σ, ζ, ξ, ψ.

Quarum quatuor liquidæ, λ, μ, ν, ρ. Tres duplices, ζ, ξ, ψ (i. e.) δσ, κσ, πσ.

Tenuis consona, elisâ suâ vocali, ante aliam aspiratam in aspiratam mutatur, ut ἐφ' ὧ pro ἐπὶ

ἐπὶ ᾧ; & binæ ω, κ, in suas aspiratas φθ, χθ, ut
τίφθ' ἔτως, νύχθ' ὅλην, pro τίπτε ἔτως, νύκτα ὅλην.
item ἐκ ante vocalem aspiratam fit ἐχ.

Aspiratio literæ vix unquam perit.

Duæ aspiratæ malè inchoant contiguas syllabas.

Litera γ ante γ, κ, ξ, χ sonum obtinet quasi ex ν & γ compositum, ut ἀγγελος, ὄγκος, λάρυγξ, ἰγχο.

Litera ν mutatur in $\left\{ \begin{array}{l} \gamma \text{ ante } \gamma, \kappa, \xi, \chi. \\ \mu \text{ ante } \beta, \mu, \pi, \phi, \psi. \\ \lambda, \text{ \& plerumque } \rho, \sigma, \text{ ante} \\ \text{similem.} \end{array} \right.$

Litera Sigma, suæ potestatis unica, in fine vocis figuram habet Latinæ s similem,

Litarum Ligaturæ è tabulâ discantur, p. 13.

Spiritus

Super initialem vocalem scriptus, duplex est: Lenis ad sinistram (ˊ), Asper ad dextram (ˋ) cornuta lunula, ut ὄρˊος, ὄρˋος.

Vocales initiales plerumque levigantur; ν verò & semivocalis ρ aspiratur, ut ὕλη, ῥίς: quòd si ρ in medio geminatur, prior levigatur, altera aspiratur, ut μύρρˊα.

H. Nota prisca Aspirationis fuit, ut Ἑκατόν pro ἑκατόν.

Notæ Dictionis et Sententiæ.

Hypodiasole quasi comma mediæ dictioni intervenit, ut ὅ, τι.

Semicolon est punctum superlineare (ː).

Nota interrogationis (;) est Semicolon Latinum.

Reliquæ consentiunt in utrâque linguâ.

• Accentus

Acutus lineola recta ad sinistram (´), Gravis ad dextram cadit (˘). Circumflexus linea est incurva (ˆ).

Acutus afficit ultimam, penultimam, vel antepenultimam, longam vel brevem; Circumflexus ultimam, vel penultimam, duntaxat longam.

Gravis tantum in ultimâ signatur; sed in omni syllabâ tono vacuâ intelligitur, ideoque dicitur Syllabicus tonus.

Si tonus syllabam antepenultimam acuat, vox dicitur antepenacuta, ut ἄγγελος; si penultimam acuat, penacuta, ut κόσμος; si ultimam gravet vel acuat, acutitona, ut χεῖρ, τίς.

Tonus si circumflectat penultimam, vox dicitur Antecircumflexa, ut σῦκον; si ultimam, Circumflexa, ut συκῆ.

Vox in fine nuda accentu dicitur Gravitona, ut ἄγγελος, κόσμος, σῦκον.

Accentus afficit priorem syllabam, sed nullus omnino à fine quartam; neque quidem vel Acutus tertiam, vel Circumflexus secundam quando ultima longa est, ut Ἀλέξανδρος, ταμίᾱς, μέσης.

Penultima longa ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut μέσα, πρᾶξις, φᾶρος, δῖνος, σῦκον.

Οἱ & αἱ, in fine vocis, ratione accentus saltem, pro brevibus habentur, ut ἄνθρωποι, μέσαι; nisi con-

contractæ, ut *ευνοοι, ευνοι*, aut in modo potentiali, ut *λελέχοι, τιμήσαι*.

Accentus possidet eandem syllabam vocis rectæ & obliquæ, *φροντις, φρονιδος*.

Nomina primæ declinationis circumflectunt genitivum pluralem, ut *μέσα, μεσῶν*.

Nomina Acutitona primæ & secundæ declinationis circumflectunt genitivum & dativum per omnes numeros, ut *τιμή, τιμῆς, τιμῇ; τιμαῖν; τιμῶν, τιμαῖς*.

Vox Monosyllaba incontracta acuitur, ut *χεῖρ*; sed verbum circumflectitur ut *ἦν, ἴδω*.

Nomina Monosyllaba imparisyllabicè flexa acuunt genitivum & dativum singularem, & dativum pluralem, ut *χεῖρ, χειρὸς, χειρὶ; χερσὶ; circumflectunt verò genitivum dualem & pluralem, ut χερσῖν, χειρῶν*.

Vocativus circumflectit -εῦ, & -οῦ; ut *βασιλεῦ, λεχθοῖ*; & retrahit accentum, quando exit in -ερ ut *πατὴρ, πάτερ*.

Contractio ex acuto & gravi parit circumflexum, ut *τειχέων, τευχῶν*.

-Ω Futuri primi (post liquidam, & omnis Futuri secundi circumflectitur, ut *σπεριῶ, λεγαῶ*; item -ω vocis passivæ, & verbi in -μι, ut *λεχθῶ, τιθῶ*.

Infinitivus tonum gerit ante -ναι, ut *τιθέναι, λελογέναι, λεχθῆναι*; ante -αι in indefinito primo vocis Activæ, secundo Mediæ, & perfecto Passivæ, ut *τιμῆσαι, λεγῆσθαι, λελέχθαι*.

Indefinitum secundum circumflectit -ειν infinitivi, -ε imperativi, ut *λεγεῖν, λεγῆ*.

Articulorum & Pronominum Spiritus atque Accentus ex Paradigmate patent.

Cætera de Accentibus suo loco; Hæc flectendis Nominibus Verbisque inserviant.

Etymologia

Cum Latinâ convenit; nisi quòd Græci addant numerum Dualem, & Ablativum semper Dativo similem habeant.

Articulus

Est duplex; Demonstrativus, qui dicitur etiam Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ; Relativus, qui dicitur etiam Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ. p. 16.

Declinationes Substantivorum

Sunt quinque; tres Simplicium, duæ Contractorum; Genitivus Primæ exit in -ου vel -ης; secundæ in -ων; Tertiæ in -ας; Quartæ in -ους aut -οος; Quintæ in -εος.

Prima declinatio quatuor habet terminationes -ας -ης masculini generis, -α -η foemini. p. 24.

Nomina finita in -α puro, vel in -ρα, cum nonnullis aliis, servant -α in Genitivo & Dativo; ut φιλία, φιλίας, φιλία; ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα.

In Vocativo terminationes -ας -ης rejiciunt s; -πης, & -της, item -ης vocis vel Gentilis vel ex μείρων, πωλῶν, τρίβων compositæ, vertunt -ης in -α; ut σερόπης -α, κλέπτης -α, Σκύθης -α, γεωμέτρης -α, βιβλιοπώλης -α, παιδορρίβης -α; -ης parit -ση & -σα, ut ληστής, ληστὴ & λησά.

Secunda

Secunda declinatio duas habet terminationes, -**ο** masculini generis, ut κύρι**ο**; -ον neutrius, ut σκήπτρον,

N. B. Iota distinctivum subscribitur dativis in -αι, -η, -ω.

Tertia declinatio omnia habet genera, & ferè omnes terminationes, quæ his versiculis continentur.

Masculina -αν, -ην, -ων, -υν, -ηρ, -ωρ, -υρ, -ας, -ης, -ως, -εις, -υς, -ξ, -ψ. Fœminea -ειρ, -ιν, -της, -ις, -υς, -ηδων, Sic -ας, -άδ**ο**: Sunt neutra -ας, α**ι****ο**; Vocalis; -αρ, aut -ορ. p. 25.

Quædam nomina in -ηρ -ερ**ο** sæpe excludunt ε, ut μήτηρ, πατήρ, γαστήρ, ex genitivo et dativo singulari; θυγάτηρ per omnes casus; ἀνὴρ accipit δ loco ε; κύων omittit -ο, nisi in vocativo singulari.

Quarta declinatio, sive prima Contractorum, duas habet terminationes; -υς, vocis gravitonæ, masculini generis, ut βότρυς; acutitonæ fœminini, ut ἰλὺς; -ω fœminini, ut λεχώ.

Nomen in -υς contrahit tres casus plurales N. Ac. V. Nomen in -ω contrahit tres casus singulares G. D. Ac. effert vocativum per -οι, & per reliquos numeros flectitur more secundæ declinationis.

Quinta declinatio, sive secunda Contractorum, septem habet terminationes, -ης -ευς -υς masculini generis; -ις fœminini; -**ο**, item (usu rariores) -ι & -υ neutrius. p. 26.

Nomen in -ης & -**ο** contrahit omnes casus imparisyllabicos præter Dativum pluralem. Cætera contrahunt Dativum singularem, N. Ac. V. pluralem.

Formatio

Formatio casuum in declinatione Imparisyllabicâ.

Accusativus

Nominum Gravitonorum in *-is* & *-us* impurè flexorum formatur per *-a* & *-y*, ut *ἔρις*, *ἔριδος*, *ἔριδα* & *ἔριν*; *κόρυς*, *κόρυθος*, *κόρυθα* & *κόρυν*: purè flexorum per *-y* tantum, ut *τέρψις*, *τέρψεος*, *τέρψιν*.

Vocativus

Sæpe corripit longam, vel abiecit *-s* nominativi.

Nomina in *-ης* *-εος*, *-ωρ* *-ορος*, *-ων* *-ονος*; pleraque in *-ῆρ* *-έρος*; & Adjectiva in *-ην* *-ενος*, corripunt longam; ut *Σωκράτης*, *Σωκράτεος*, *Σώκρατες*; *Ἐκώρ*, *Ἐκώρος*, *Ἐκώρ*; *Ἀγαμέμνων*, *Ἀγαμέμνονος*, *Ἀγάμεμνον*; *πατήρ*, *πατέρος*, *πάτερ*; *τέρην*, *τέρενος*, *τέρεν*. Item *σωτήρ*, *σωτήρος*, *σώτερ*.

Flexa per *-ης*, exceptis Participiis, amittunt *-ος*; ut *λέων*, *λέονος*, *λέον*; *-εις* *-ενος* amittit *s* & *-ος*, ut *πλάκοις*, *πλακόνος*, *πλάκοι* & *πλάκοεν*; *-ας* *-ανος* parit *-αν*, ut *μέλας* *μέλανος*, *μέλαν*.

Nomina gravitona in *-is* & *-us*, & Adjectiva etiam acutitona amittunt *s*, ut *τέρψις*, *τέρψι*; *βότρυς*, *βότρυ*; *ὄξύς*, *ὄξύ*.

Diphthongus perdit *s*, ut *βασιλεὺς*, *βασιλεῦ*; nisi in his *πῆς*, *ὄδης*, *κῆις*.

Non-

Nonnunquam ξ abjicitur, ut ἀναξ, ἀνα.

Dativus Pluralis

Fit à dativo singulari per injectum σ ante ι, ut ῥήτορι, ῥήτορσι; rejectis δ, θ, γ, τ, ut σώματι, σώμασι.

Diphthongus in recto ante α servatur, ut βῆς βροί; nisi in his, πᾶς, ποσὶ, ἕς ὡσὶ, κτεῖς κτεσί.

-Εὐι fit -εσι, -οῖσι -εσι; ut πλακείας πλακείωνι πλακείεσι, λέων λέωνι λέεσι.

-ρι fit -ρασι in nominibus syncopen passis, ut πατρὶ ἄσι: γαστήρ verò γαστήρσι.

-ι Poeticè fit -εσι vel εοσι, ut ἔπει ἐπέεσι vel ἐπέεσσι.

-ι in dativo plurali postulat ρ ante vocalem, ut χερσὶν ἀνίπτοις. Εἴκοσι capit ρ per omnes casus.

Adjectiva

Flectuntur juxta formas Substantivorum.

Tres sunt Declinationes.

Prima continet τρικατάληκτα in -ος, -ας, -ης, -ων, -υς; ut καλὸς, πᾶς, χαρίεις, ἐκὼν, ὀξύς. p. 27. 28.

Adjectiva in -α puro, vel -ρα formant foemininum per -α; ut ἄγια αἰγία, καθαρὸς, καθαρά; sed vox in -εα, vel -οα, vel composita in παλαα per -η, ut χρύσεα χρυσέη, ὀγδοα ὀγδόη, ἀπλόα ἀπλόη.

Ἄλλαα format neutrum per ο.

Secunda declinatio continet Δικατάληκτα, in -υ, -ρ vel -ς puro.

I^{mo} Sim-

1mo Simplicia pariter & composita, in -ης, -ην, -ις, ἀληθής, ἄρρην, τίς.

2do Composita sola, in -ῶ, -υς, -ων, ut ἔνδοξῶ, ἄδακρυς, εὐδαίμων. p. 29.

Eleganter Adjectiva trium terminationum flectuntur per duas, ut αἰώνιῳ αἰώνιον; duarum per tres, ἀθάνατῳ, ἀθανάτῃ, ἀθάνατον.

Tertia Declinatio continet μονοκατάληκτα, in -ς impuro, vel Substantivo, ut Ἥλιξ, θρασύχειρ, τριγλώχιν.

Comparatio Adjectivorum.

Adjectiva comparantur verso -ς in -τερῶ & -τατῶ; ut σεμνός, σεμνότερῶ, σεμνότατῶ. Post brevem o fit ω, ut σοφός σοφώτερῶ σοφώτατῶ. -υς præterea facit -ίων & -ιςῶ, ut εὐρύς εὐρύτερῶ & εὐρίων, εὐρύτατῶ & εὐριςῶ: interdum -ίων cum præeunte consonâ fit σσων, ut παχύς παχίων πᾶσσαν, ταχύς ταχίων δάσσαν.

Adjectiva in -ας per -αν; in -εις vel ης per -εις; in -ην vel -ων pluraliter capiunt -τερῶ & τατῶ; ut μέλας μελάντερῶ μελάντατῶ, χαρίεις χαριέστερος χαριέστατος, εὐσεβής εὐσεβέστερος εὐσεβέστατος, τέρην τερενέστερος τερενέστατος, σῶφρων σωφρονέστερος σωφρονέστατος.

Nonnulla vertunt -ος in έστερος -ίστερος -αίτερος, ut αἰδοίος αἰδοίεστερος, λαίλος λαλίστερος, μέσος, μεσαίτερος.

Pauca patiuntur Syncopen, ut φίλος φίλτερος φίλτατος; γεραίς γεραίτερος γεραίτατος; δεξιός δεξιότερος δεξίτατος.

Flexio

Flexio Comparativi in -ων

Comparativum in -ων tollit -ν ex Ac. singulāri, & ex N. Ac. V. plurali; & præterea contrahit -οες -οας in υς, -οα in ω. p. 31.

Comparatio Irregularium. p. 31, 32.

Adjectivum Numerale

Primo Cardinale εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες. Cætera ad Centum sunt Aptota, πέντε, ἕξ, &c. p. 30.

33.

Secundo Ordinale πρῶτος, δεύτερος, &c. p. 34.

Adverbia Numeralia. p. 180.

Literæ exprimunt Numeros; Novem priores Unitate, octo sequentes Denario, postremæ Centenario crescunt. p. 33.

Inferuntur triplici ordini tres notulæ, ἐπίσημον βαῦ, vel σαῦ, 5 6. κόππα vel lamed 7 90. σάνπι, 9, 900.

Literæ punctulis subnotatæ millenarios significant, ut α 1000, β, 2000, &c.

Majusculæ Ι. 1, Π 5, Δ 10, Η 100: Χ 1000, Μ 10000: geminatæ geminant numerum, ΙΙ 2, ΙΙΙ 10.

Majuscula Π includens aliam majusculam quintupla est inclusæ ΙΔ^τ 50.

Apud Homerum literæ, exclusis notulis, numerum Ordine designant, ι nonus, x decimus, ρ decimus septimus, ω vicesimus quartus.

Pronomina

Sunt sedecim; quorum tria Substantiva primitiva, Ἐγώ, Σὺ, οὐ. p. 37.

Cætera sunt Adjectiva, trium terminationum in -ος & eodem more flectuntur: Primitiva tria, quæ faciunt neutrum per -ο, ἐκεῖνος, ὅτος, αὐτός: Possessiva octo, ἐμός, meus; σός, tuus; ὅς, σφέτερος, suus; ἡμέτερος, νωίτερος, noster; ὑμέτερος, σφωίτερος, vester; Duo Gentilia, ἡμεδαπός, nostras; ὑμεδαπός, vestras. p. 38.

Composita triptota ἐμαυτῆ, σεαυτῆ singularem tantum numerum habent; ἐαυτῆ singularem & pluralem. Αὐτός & ἐαυτῆ, τριπρόσωπα sunt; ἔ, σφέτερος, ἐαυτῆ Reciproca.

Heterogenia. p. 41.

Typus Nominum, quæ à communi formâ flexum variant; Ζεὺς, γυνή, χεῖρ, γάλα, δόρυ, γόνυ, Ἡρακλῆης, χρύσεος, ἀπλόος, μελιτόεις, τιμήεις, ἡμευς, σάος, ἀλλήλων, δεῖνα, πόλυν, μέγας, τάλαις. p. 50, 52.

Spiritus nominum p. 53. Quantitas p. 58. Accentus 60. Dialectus 68. Declinationes Atticorum & Ionum p. 71, 72.

Verbum

Verbum

Substantivum Εἶναι
 Est triplex; in { Gravitonum Activum,
 ut λέγω; Neutrum,
 ut ὕπαινω; Contractum, ut τίμω.
 Gravitonum Passivum,
 ut λέγομαι; Medium,
 ut rursus λέγομαι;
 Deponens, ut ἐπαίνομαι;
 Contractum, ut τίμωμαι.

Tempora & Modi eadem sunt ac apud Latinos; sed addunt Graeci Modis Subjunctivum, Temporibus Paulo-post-Futurum (quod merè Passivum est) & duo Indefinita.

N. B. Indefinitum ita dicitur propter variam temporis significationem: notat enim in Indicativo perfectum, in Imperativo praesens, in Potentiali aut Subjunctivo futurum.

E temporibus quatuor sunt Principalia; Praesens, duo Futura; Perfectum.

Reliqua sunt Cognata à Principalibus oriunda; Imperfectum à Praesenti, Indefinita à Futuris, Plusquam-perfectum, & Paulo-post-Futurum à Perfecto.

Verbum εἶναι. p. 80.

Verbum in -ω.

Quatuor habet Conjugationes per literam Characteristicam facilè notas.

Litera Characteristica præcedit -ω vel -ομαι Thematis; extra præsens litera vicaria est.

Literæ Characteristicæ conjugationis primæ π, β, φ, π]. Secundæ κ, γ, χ, σσ, vel τ]. Tertiæ τ, δ, θ, ζ, ω purum. Quartæ λ, μ, ν, ρ, μν.

Duarum prima litera Characteristica est; secunda in Futuro & Perfecto excidit.

Verbum primæ Conjugationis format futurum primum in -ψω, Perfectum in -φα, ut γράψω γράψω γέγραφα. Secundæ in -ξω & -χα, ut λέγω λέξω λέλεχα. Tertiæ in -σω & -κα, ut θύω θύσω τέθυκα.

Futurum primum quartæ, & futurum secundum omnium Conjugationum circumflectit -ω præsentis. Perfectum quartæ vertit -ω in -κα, ut ψάλλω ψαλῶ ἔψαλκα. Sed -μω & μνω fiunt -μηκα, ut νέμω νεμῶ γενέμηκα, τέμνω τεμῶ τέτμηκα.

Formatio Temporum.

Perfectum, & omnia Cognata in initio augmentum capiunt.

Augmentum est duplex; Temporale, mutabiles α ε in η, ο in ω; ut ἄγω ἤχα, ἐλπίζω ἤλπικα, ὀρύττω ὠρυχα: Syllabicum, & præpositum consonæ, ut ψάλλω, ἔψαλκα.

Si

Si consona simplex, vel muta sequente liquida, inchoat verbum, Perfectum repetit primam consonam cum ε; ut λέγω λέλεχα, γράφω γέγραφα.

Fines quoque Principalium Cognata sic variant; Imperfectum & Indefinitum secundum mutant -ω in -ον; ut λέγω λεγῶ ἔλεγον. Indefinitum primum mutat -ω in -α; ut λέξω ἔλεξα; Plusquamperf. -α in -ειν; ut λέλεχα ἐλελέχειν.

Quædam verba ab ε incipientia adsciscunt, loco Augmenti; ut ἔλκω εἴλκον.

Augmentum non ultra Indicativum progreditur, nisi in Perfecto, & Paulo-post-Futuro:

Sed pauca admodum verba retinent augmentum per omnes modos; ut ab ἔπω Ind. 2. εἶπον, εἶπε, εἶποιμι, εἶπω, εἶπεῖν, εἶπών.

Paradigmata temporum & modorum. p. 93.

N. B.

Futura carent Imperativo & Subjunctivo, Imperfectum & Plusquamperfectum omnibus modis præterquam Indicativo.

Quando ω circumflectitur, retinetur tonus cum longâ; ε capit ι, ο capit υ, per omnes voces, modos, & personas.

Verbum in -ομαι Passivum et Medium.

Formatio Temporum.

Tempora Passiva & Media formantur à similibus Activis.

B

Act.

	Act.	Pass.	Med.
Præf.	-ω	-ομαι	-ομαι
Imperf.	-ον	-ομεν	-ομεν
Fut. 1.	-ω	-θήσεμαι	-ομαι, ἥμαι ἐξ ω
Indef. 1.	-ει	-σθην	-αίμεν
Fut. 2.	-ω	-ήσεμαι	-ήμαι
Indef. 2.	-ειν	-ηται	-όμην
1 perfect.	-ει	-μαι { φ } { χ } { κ }	
Plusq. p.	-ειν	-μεν { φ } { χ } { κ } x 4te abjecta	

Paulo-post-Futurum fit ex secundâ personâ perfecti passivî, verso -αι in -ομαι, ut λέλεξας λέλεξομαι.

Perfectum & Plusquamperf. Medium servant terminationem Activam, assumptâ characteristicâ futuri secundi; ut τυπῶ τέτυπα ἐτετύπειν. Sed thematis penultima αι fit η, ut φαίνω πέφηναι; ει fit οι, ut πείθω πέποιθα; ε, item ει quartæ, thematis bisyllabici, fit ο, ut λέγω λέλοθα, σπείρω ἔσπορα.

Tempora Media, Perfectum, Futurum secundum, & ipsorum Cognata, Passivo sæpius, Reliqua Activo sensu accipiuntur.

Regulæ Personarum per omnes voces.

Tempora in -μαι & -μεν habent primam personam Dualem, quâ cætera carent.

Cognata tempora Indicativî, & omnia tempora modi Potentialis, flectunt tertiam Dualem in -ην, Pluralem in -ν: Tempora in -μεν per -ν/ο; ut ἔλεγον, ἐλεγέτην, ἔλεγον; ἐλεγόμην, ἐλεγέσθην, ἐλέγον/ο.

Personæ singulares secundæ & tertiæ Subjunctivi Modi, secundæ etiam temporum omnium in -μαι subjiciunt, Indicativi elisum finalibus α, η, ω, ut λέγω, λέγης, λέγῃ; λέγομαι, λέγῃ.

Similiter omnes personæ Potentialis Perfecti in -μην puro subnotant, characteristicam penultimis η & ω, ut βεβοῆμην, βεβοῆο, βεβοῆτο; κεχρυσώμην, κεχρυσώο, κεχρυσώτο.

Tertiis personis in, vel ε desinentibus, additur.

Perfecta in -μαι impuro, ut Modum Potentialem & Subjunctivum, ita & tertiam pluralem Indicativi, supplent de participio & verbo εἰμί.

Paradigma personarum. p. 81, 94, 100, 103.

Verbum Deponens in -ομαι

Format tempora Futurum secundum & Indefinitum secundum sicut Media, ut πωθῆμαι, ἐπωθήμην; Futurum primum & Indefinitum primum velut Media pariter & passiva, ut δέξομαι, ἰδεξάμην, δεχθήσομαι, ἰδέσθην: cætera tantum ut Passiva.

Tempora formæ Passivæ Passivè, cætera Activè frequentius significant.

Verbum vix unum omnia habet tempora.

Paradigma temporum. p. 105.

Flectionem per modos & personas terminatio edocet.

Verbum Contractum five Circumflexum.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt omnes personas Præsentis & Imperfecti; per cætera tempora flexio Barytona est.

Futurum Primum & Perfectum penultimam producunt, α ε in η, ο in ω; ut τιμάω τιμήσω τετίμηκα, φιλέω φιλήσω πεφίληκα, χρυσόω χρυσώσω κεχρύσωκα.

Perfectum Passivum abjicit κ, more quartæ.

Forma Contractionis.

Ω, ut in nominibus, ita in verbis absorbet præcedentem vocalem.

Verba in -άω contrahuntur per α; sed αο, αοι, αϝ per ω.

Verba in -έω tollunt ε; sed εε in α, εο in ϝ contrahitur.

Verba in -όω contrahuntur per οι; sed ο & η vocalis per ω; οε, οο, οϝ, per ϝ; -όειν infinitivi per -ειν.

Paradigmata vid. p. 94, 95, 100, 101.

Verba in -μι

Fiunt ex Contractis; -ημι ex -άω, έω; -ωμι ex -όω. Reduplicatio, præponitur Themati, ut ε Perfecto Barytono, scilicet, nudum ante duas consonas, vel duplicem, vel etiam ante vocalem, ut ἴσημι à σάω, ἴημι ab έω; alibi cum repeti-

repetitione primæ consonæ, ut τίθημι à θέω, δίδωμι, à δόω.

Formatio Temporum.

Imperfectum format -μι in ν, ut prius εἰμι ἦν, ita τίθημι ἐτίθην, ἵστημι ἴσθην.

Indefinitum secundum tollit reduplicationem Imperfecti; ut ἐτίθην ἔθην, ἴσθην ἔσθην.

Reliqua tempora formantur à themate Contracto, ut ἵστημι ἵσσω, &c. sed nullum est omnino Futurum secundum, nec (quæ ipsius characteristicam sequuntur) Indefinitum secundum Passivum aut Perfectum Medium.

Communi usu veniunt θές ἔς & δός pro θήτι ἦθι δῶθι; θεῖναι εἶναι δέναι, pro θήναι ἦναι δῶναι; item in Perfecto τέθεικα pro τέθηκα.

Hæc tria Indefinita, ἔθηκα, ἔδωκα, ἦκα, habent κ pro σ; & extra Indicativum vix occurrunt, nisi in Compositis.

Thematis vocales α, ε, ο, extra Indicativum redeunt.

Personæ.

Variantur ferè juxta typum verbi εἰμί.

Præsens & Imperfectum Indicativi vocalem primæ personæ longam singulariter retinent; breves autem α, ε, ο, suo verbo proprias, extra singularem revocant. Eodem modo flectuntur Indefinita ἔθην, ἔδων, ἦν; cætera servant longam.

Pluralis tertia Præsentis vel capit subjunctivam vocalem, ut *τιθεῖσι*, vel extendit ancipitem, ut *ἰσᾶσι*.

Paradigmata, vid. p. 109, &c.

Vox Passiva & Media.

Formatio Temporum.

Penultima Activorum corripitur, ut *τίθημι* *τίθεται*: præter *αι*, ut *τέθεικα* *τέθειμαι*.

Imperfectum utriusque vocis, & Indefinitum secundum Medium, vertit *-ν* in *-μην*, brevi redeunte; ut *ἐτίθην* *ἐτιθέμην*, *ἔθην* *ἐθέμην*. Futurum primum & Indefinitum primum Passivum abjiciunt *σ* vel *κ*, mutatâ longâ in brevem; ut *θήσω* *σαθήσομαι* *ἑσάθην*, *θήσω* *τεθήσομαι* *ἐτέθην*.

Paradigmata vid. p. 111, &c.

Verbum in *-υμι*

Fit vel à verbo in *-ύω*, verso *-ω* in *-μι*, ut *ζεύγνυμι* à *ζευγνύω*; vel à contracto, verso *-ω* in *-ννυμι*, ut *κεράννυμι* à *κεράω*, *κορέννυμι* à *κορέω*.

Imperfectum, ut suprà, format *μι* in *-ν*, ut *ζεύγνυμι* *ἑζεύγνυν*: cætera tempora desiderantur, nisi quæ sumuntur à Themate remoto, ad quod pervenitur, remigrante *-νυμι* vel *-ννυμι* in *ω*; ut *ζεύγνυμι* *ζεύξω* *ἑζευξα* *ἑξυλον* à *ζεύγω*; *κεράννυμι* *κεράσω*, &c. à *κεράω*.

Defunt Potentiales & Subjunctivi.

Disyllabicum Thema habet Indefinitum secundum; ut *ἔδυν*, *δῖθι*, *δύναι*, *δὺς*; à *δύμι*.

Paradigmata vid. p. 119, &c.

Verbum

Verbum in -σκω

Derivatur à verbis in -άω, -έω, -ύω vel -όω, injecto σκ ante ω, ut γηράσκω à γηράω; sæpius præpositâ reduplicatione, ut διδράσκω à δράω, & penultimâ productâ, ut γινώσκω à γνόω.

Interdum ι pro ε vel ο inseritur; ut εὐρίσκω ab εὐρέω, αἰλίσκω ab αἰλόω.

Ultra Imperfectum tempora formantur à Thematico Contracto; sed αἰλίσκω, βρώσκω, διδάσκω, θνήσκω, formant futurum per -ξω.

Indefinitum secundum, siquod occurrat, formatur veluti à verbo in -μι, ut γινώσκω ἔγνω, αἰλίσκω ἔηλυν. Cætera a Barytonis noscuntur.

Paradigmata vid. p. 121.

Participium

Uso flexuque non multum ab Adjectivo differt.
p. 125.

Verbum Compositum

Observat formas Simplicium, ut ὁδοποιέω ἤσκη, ὠδοποίηκα. Sed verbum à præpositione compositum retinet Augmentum simplicis, ut περιποιέω περιπεποίηκα; vocalem autem præpositionis ante propriam elidit, ut παράγω παρήγον, ἀπογράφω ἀπέγραφον; exceptis περὶ & πρὸ, ut περιάγω περιήγον, προάγω προήγον.

Quædam hujus generis anteponunt præpositioni augmentum; ut καθεύδα ἐκαθευδον, ἀντιβόλεω ἠντιβόλεον, ἀφίημι ἤφιον.

Quædam in initio & medio augentur, ut ἐνα-
χλέω ἠνώχλεον: Pauçula triplicant augmentum,
ut ἀνοίγω ἠνεώχθην.

Δύς & εὖ augment mutabilem; ut δυσαρεσέω δυσ-
ηρέσειον, εὐεργετέω εὐηργέτεον.

P tam in composito, quàm propter augmen-
tum, post vocalem geminatur; ut ῥέω ἀπορρέω,
ῥίπλω ῥῥίπιλον.

Heterostoichia Temporum,

Futurum primum Activum

Ex penultimis αι & ει quartæ abjicit ι; ut φαίνω
φανῶ, σπεύρω σπερῶ.

Ex καίω & κλαίω vertit ι in υ; ut καύσω,
κλαύσω.

Ex θέω, νέω, πλέω, πνέω, ῥέω, χέω format -εύ-
σω; ut θεύσω, &c.

A -ζω sæpe format -ζω, ut κράζω κράζω; rariùs
γζω, ut κλάζω κλάγζω; interdum -σω & -ζω, ut
ἄρπάζω ἄρπάσω & ἄρπάζω.

A paucis in σσω format -σω; ut πλάσσω
πλάσω.

In verbis quibusdam contractis servat vocalem
præsentis, ut δικάω δικάσω, τελέω τελέσω, αῖρώ αῖρό-
σω; & servat α ab omnibus in -αίω post λ vel ρ
purum, item post ε vel ι, ut γελάω γελάσω, ὀράω
ὀράσω, εἰάω εἰάσω, κοπιᾷω κοπιᾷσω.

N. B. Brevis in Futuro retinetur etiam in
Perfecto; sed duo verba variant vocalem, καλέω
καλέ-

καλέσω κέκληκα, δέω δήσω δέδεκα; & huic redit brevis, illi longa in Futuro Passivo, ut δεθήσομαι, κληθήσομαι.

Indefinitum primum Activum quartæ

Resumit ε Præsentis, ut σπείρω σπερώ ἔσπειρα; etiam ε Præsentis in ει mutat, ut νέμω νεμῶ ἔνειμα; Producit α Futuri in η, ut ψάλλω ψαλῶ ἔψηλα, φαίνω φανῶ ἔφηνα. N. B. In passivis redit brevis, ut ἔφηνα, ἐφάνθην.

Futurum secundum Activum

Vertit penultimas ε, η, ω, αι, αυ, in αι, ut τρέπω τραπῶ, λήθω λαθῶ, τρώγω τραγῶ, καίω καῶ, παύω παῶ; sed excipe λέγω λεγῶ, &c.

Ex penultimâ x rejicit υ, ut ὠκέω ὠκῶ; ex ευ & ει ε, ut φεύγω φυγῶ, λείπω λιπῶ; ει verò quartæ, ut prius, in trisyllabis deponit ι, ut ἐγείρω ἐγερῶ; fit α in dissyllabis, ut σπείρω σπαρῶ.

Ex verbis in -ζω vel -σσω, si faciunt Futurum primum in -σω, formatur per -δῶ; si in -ξω, per -γῶ; ut φράζω φράσω φραδῶ, ὀρύσσω ὀρύξω ὀρυγῶ.

Pro π sumit β in his tribus, βλάπτω βλαβῶ, καλύπτω καλυβῶ, κρύπτω κρυβῶ; φ in his octo, ἄπτω ἀφῶ, βάπτω βαφῶ, δρύπτω δρυφῶ, θάπτω ταφῶ. θρύπτω τρυφῶ, ῥάπτω ραφῶ, ῥίπτω ῥιφῶ, σκάπτω σκαφῶ.

Perfectum

Perfectum Activum

Variat Penultimam ει, αι, & interdum ε, veluti Futurum secundum, ut σπείρω ἔσπαρκα, ἐγείρω ἤγερκα, σέλλω ἔσαλκα, φαίνω ὡφείκα.

A verbis in -ίνω aut είνω dissyllabis tollit ν, ut κρίνω κέκρικα, τείνω τέτακα; -ηκα læpe abjicit primam Thematis vocalem, ut τέμνω τέτμηκα.

Futurum primum et Indefinitum primum Passivum

Variant penultimam ει quartæ, rariùs ε, veluti Futurum secundum; ut σπαρθήσομαι ἔσπαρθην, ἐγερθήσομαι ἠγέρθην, σαλθήσομαι ἔσαλθην. Item abjiciunt ν, more Perfecti; ut τείνω ταθήσομαι ἐτάθην, κρίνω κριθήσομαι ἐκρίθην: sed apud Poetas ν servatur, ut ἐκρίνθην.

Sæpe perdunt σ, præcipuè cùm penultima longa est; ut σώσω σωθήσομαι ἔσώθην, τιμήσω τιμηθήσομαι ἐτιμήθην: & Indefinitum vertit η in ε, ut εὐρέθην; interdum verò formatur per η & ε, ut ἐρρήθην ἐρρέθην.

A verbis, quæ amittunt primam Thematis vocalem ex Perfecto in -ηκα, similiter eandem vocalem tollunt; ut τμηθήσομαι, κληθήσομαι. Formant -μῶ per -ηθήσομαι -ήθην, ut νεμῶ νεμηθήσομαι ἐνεμήθην.

Perfectum

Perfectum Passivum

Ex penultimâ *ευ*, more Futuri secundi, tollit *ε*; ut *φεύγω πέφυμαι*: Ex verbis in *-αίνω -ύνω* capit *σ* pro *ν*, ut *φαίνω πέφασμαι, μολύνω μεμύλυσμαι*.

A *τρέπω, τρέφω, σρέφω*, mutat *ε* in *α*; ut *τέτραμμαι, τέθραμμαι, ἔστραμμαι*.

Ab *-ω* puro, cūm penultima longa est, rariùs capit *σ*, ut *ἀκέω ἤκυσμαι*; cūm brevis est, rariùs recusat, ut *δέω δέδεμαι*; aliquando vel capit vel recusat, ut *κλείω κέκλεισμαι & κέκλειμαι*.

PRÆPOSITIONES.

SUNT octodecim; quarum septem unicum regunt casum, Ἀντὶ, Ἀπὸ, Ἐκ, Εἰς, Ἐν, Πρὸ, Σύν; cæteræ plures.

Ἀμφὶ *de* Gen. Dat. *circa* Gen. Acc.

Ἀνὰ *cum* Dat. *per* vel *inter* Acc.

Ἀντὶ *pro* Gen.

Ἀπὸ *ab* Gen. *contra* vel *procul ab* Gen.

Διὰ *per* Gen. Acc. *propter* Acc.

Εἰς *ad* vel *in* Acc.

Ἐκ *ante* consonam, ἐξ *ante* vocalem, *ex* vel *à* Gen.

Ἐν *in* Dat.

Ἐπὶ *super* vel *in* Gen. Dat. Acc. *ad* Dat. Acc.

Κατὰ *adversus* Gen. *secundum* Acc. *de* Gen. *sub* Gen. *per* Gen. Acc.

Μετὰ *cum* vel *inter* Gen. Dat. Acc. *ad* Acc. *per* Acc. *post* Acc.

Παρά *apud* vel *juxta* Gen. Dat. Acc. *ab* Gen. *præter* vel *contra* Acc. *supra* vel *ultra* Acc.

Περὶ *circa* Dat. Acc. *de* Gen. Dat. *præ* Gen.

Πρὸ *pro* Gen. *ante* Gen.

Πρὸς *ad* Acc. *ab* Gen. *per* *in* jurando Gen.

Σύν *cum* Dat.

Ὑπὲρ *pro* Gen. *super* Gen. Acc.

Ὑπὸ *sub* Gen. Dat. Acc. *ab* idem valet ac *sub* Agentis.

Πίδακος ἈΜΦΙ' μαχόντ', Ἑλένη τ' ἄμφ'. ἄμφι' ῥέεβρα
Ἀμφ' Ἴον εἰδῶλε. ἈΝΑ' σκήπτρῳ εἶσ'. ἀνὰ πύρρον.
ἈΝΤΙ' γάμοιο τάφος. πῶλα μὲν ἈΠΘΙ, καὶ ἀπὸ θυμῷ.
ΔΙΑ' μὲν ἀσπίδος ἦλθε, δι' ἔνθεα, καὶ διὰ βελῆας.
ἘΚ Διός. Εἴς μισθαλκείαν. ἘΝ χερσίν. ἘΠ' ὤμων,
Ὡς ἐπὶ, καὶ ἐπὶ σῆθος ἐπὶ κλισίας, ἐπ' Ἀτρείδῃ.
Ἦ ΚΑΤ' ἐμῷ. κατὰ μοῖραν ἔειπεν. βῆ κατ' Ὀλύμπῳ.
Δὺ κατὰ γῆς. φοίτησε κατ' ἔρεος, ἢ κατ' ὄμιλον.
Τῶν ΜΕΤΑ' μὲν, μετὰ δὲ σφισί, καὶ μεθ' ομήλικας εἶναι.
βῆ μετὰ δαῖτα· μετὰ πλήθυν· μετὰ πότμον ἐταίρων.
Οἱ ΠΑΡ' ἐμῷ, παρ' ἔμοιβε, παρὰ κλισίας· παρὰ νηῶν
Ὡσε· παρὰ γνώμην λέγε· παρ' δύναμιν πολέμιζε.
Αἶμα ῥέει ΠΕΡΙ' θυρῶν, περὶ χροῶ, καὶ περὶ σείω,
καὶ περὶ βυσσὶ μάχονται· οἷζυρὸς περὶ πάντων.
Ἴφι μαχησάμενος. ΠΡΟ' τε παιδῶν· καὶ πρὸ πυλάων.
ΠΡΟ' Σ λέχος εἶσιν· πρὸς Διὸς ἔσμεν. πρὸς Διὸς ὤμιον.
ΣΤ' ἂν νηυσὶν φεύγει. Δαιναῶν ΤΗΕΡ ἔρεα ῥέξε.
Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς. ὑπὲρ ὤμων ἐλήλυθ' ἀκωκή.
Ἦλθεν ὙΠΟ' γαίης· ὑπὸ δὲ δρυὶ καὶ σπέος ἦλθε.
Κεῖτο δαμεῖς ὑπὸ τε Τρώων, ὑπὸ χερσὶ τε Τρώων.

VOCUM EXAMINATIO GRAMMATICA.

QUÆ pars Orationis?

Articulus Demonstrativus

Cujus Numeri? Casus? Generis? quicum concordat?

Articulus Relativus

Cujus Generis? Numeri? Personæ? quicum concordat? Cujus Casus? quare?

Nomen Substantivum

Quale? Cujus Declinationis? Generis? Numeri? Casus? quare?

Nomen Adjectivum

Quot Terminationum? Cujus Gradus? Numeri? Casus? Generis? quicum concordat?

Pronomen Substantivum

Cujus Personæ? Numeri? Casus? quare?

Pronomen Adjectivum

Quale? Cujus Numeri? Casus? Generis? quicum concordat?

Verbum

Quale? Cujus vocis? Temporis? Modi? Numeri? Personæ? quicum concordat?

Participium

Cujus Verbi? Vocis? Temporis? Numeri? Casus? Generis? quicum concordat?

Adverbium Quale?

Præpositio Qualis?

Conjunctio Qualis?

Per omnia responsa adhibendæ sunt regulæ Grammaticæ, inflectendæ voces declinabiles, donec perventum est ad vocem propositam; & dicenda demum Prosodia.

INDEX

I N D E X

C O M P E N D I I

L I T T E R Æ	1
Spiritus	3
Notæ dictionis & sententiæ	ibid.
Accentus	4
Etymologia	6
Articulus	ibid.
Nomina { Substantiva	ibid.
{ Adjectiva	9
Pronomina	12
Verbum	13
in ω	14
in ομαs deponens	17
contractum	18
in μι	ibid.
in ονω	21
Participium	ibid.
Verbum compositum	ibid.
Heterostoichia temporum	22

BOOKS printed for **W. GINGER**, at the College-Arms in College-Street, near the King's School at Westminster.

Hebraicæ Grammatices Rudimenta.

Tossani Lexicon, Hebraicum, 8vo.

Leusden's Hebrew Psalter, 12mo.

Grammatica Busbeiana, Auctior & Emendatior, i. e. Rudimentum Grammaticæ Græco-Latinæ Metricum.

ΕΚΛΕΚΤΑ.

ΒΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΣΗΚΡΑΤΟΥΣ.

Epigrammatum Græcorum ex 'Αθολογίᾳ edita, MS. Bodleiana; aliisque Autoribus Delectus.

Poematum Græcorum minorum Delectus.

Tragœdiæ Græcæ tres; Æschyli Choephoræ, Electra Sophoclis, et Electra Euripidis.

Theognidis Megarensis Sententiæ Morales. Nova Latina Versione, cum Indice ac Notis, ab Ant. Blackwall, 12mo.

Xenophontis de Cyri Institutione Libri Octo. Per THOMAM HUTCHINSON, A. M. Editio Octava.

Sophoclis Tragœdiæ septem Scholiis veteribus illustratæ: Cum Versione et Notis THOMÆ JOHNSONI. Accedunt variæ lectiones, et emendationes virorum doctorum undecunque collatæ. Duobus Voluminibus.

Virgilius,
Horatius,
Ovid. Metam.
Phædrus,
Sallustius,
Cæsar,
Justinus,

} in usum Delphini. 8vo.

Pœblij Terentii Africi Comœdiæ ad Editionem Faernianam, et Harrii, et Bentleii castigationes emendatæ, et notulis illustratæ partim novis, partim ex Donato, Dacierâ, &c. excerptis per THOMAM FITZGERALD, A. M. Editio Tertia.

M. Val. Martialis Epigrammata, emendatiora, et Notis illustrata; per THOMAM FITZGERALD, A. M. Editio Quarta.

